

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0064 van 16 april 2013
in de zaak 2010/0542/SA/1/0523

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 april 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de heer [REDACTED] tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel van 30 november 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de heer [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een landbouwsmederij.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 september 2010, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen en hun advocaat Yves LOIX zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 18 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een landbouwsmederij”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn wel gelegen in het Vogelrichtlijngebied ‘, en ’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 juni tot en met 22 juli 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert als volgt voorlopig ongunstig op 28 juli 2009:

“ ...

Het betreft de bouw van een nieuwe opslag- en werkloods voor een smederij in agrarisch gebied, achter de particuliere woning van de aanvrager die in het voorgelegen landelijk woongebied ligt.

De activiteiten van de aanvrager zijn:

- Het uitvoeren van laswerken voor de industrie (Indaver), de verkoop en het herstellen van landbouwmachines en in beperkte mate het uitvoeren van landbouwloonwerk.

De aanvrager zou bijkomend binnenkort verdeler worden van landbouwmachines. De vermelde activiteiten zijn o.i. overwegend van commerciële aard en kunnen o.i. niet als agrarisch of para-agrarisch beschouwd worden.

Het betreft de regularisatie van een bestaande loods van de aanvrager, die tevens bestemd was voor ongeveer dezelfde activiteiten, en nog in behandeling is bij de Raad van State.

Onze afdeling heeft voor de regularisatie van deze loods ongunstig advies verstrekt op 7 januari 2003.

Om hoger vermelde redenen kan de bouw van de nieuwe loods voorlopig niet gunstig geadviseerd worden.

...

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert als volgt voorwaardelijk gunstig op 3 juli 2009:

“ ...

De aanvraag wordt gunstig geadviseerd, voor zover voldaan wordt aan volgende voorwaarde:

Er dient een groenscherm (zoals voorgesteld) opgericht te worden met inheems loofhout, bij voorkeur zwarte els, in 3 rijen, met een onderlinge plantafstand van 1,5 x 1,5m. Het groenscherm mag als hakhout beheerd worden.

...”

De gemeentelijke brandweer adviseert voorwaardelijk gunstig op 29 oktober 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel weigert op 30 november 2009 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager:

“ ...

(1) toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

...

Gelet dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg.

Gelet dat het perceel voor een beperkt deel gelegen is binnen een woongebied met landelijk karakter en dieperliggend agrarisch gebied volgens het gewestplan Turnhout (K.B. 30 september 1977).

De beoogde loods betreft een werkplaats voor een metaalverwerkend bedrijf en wordt ingeplant in agrarisch gebied.

...

(1) toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

Overwegende dat het gevraagde ruimtelijk onvoldoende integreerbaar is in de omgeving.

Overwegende dat het perceel niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg conform artikel 4.3.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Overwegende dat het bestendigen van een ontsluitingsweg voor het achterliggend bedrijf door een goedgekeurde niet vervallen verkaveling in strijd is met de geldende

stedenbouwkundige voorschriften en de rechten van de eigenaars in de verkaveling schaad.

Overwegende dat de alternatieve toegang tot de nieuwe industriehal vanuit de Heistraat een extra aantasting van de agrarische structuur betreft door de bijkomende verhardingen en grastegels.

Overwegende dat een voldoende afschermend buffergroen vanuit ruimtelijk oogpunt noodzakelijk is.

Overwegende dat de aanvraag de exploitatie van een ambachtelijk bedrijf in het agrarisch gebied betreft en in principeel in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het vastgestelde gewestplan.

Overwegende dat de bedrijfsinfrastructuur thans in haar geheel wederrechtelijk is.

Overwegende dat uit de aanvraag ook totaal niet blijkt dat aan de wederrechtelijke toestand deels of geheel een einde zal worden gesteld.

De aanvraag is derhalve in strijd met de goede ruimtelijke ordening.
...

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 28 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 25 februari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting op 23 februari 2010 beslist de verwerende partij op 8 april 2010 als volgt het beroep in te willigen en overeenkomstig de plannen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied en voorliggend woongebied met landelijk karakter.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Er dient geoordeeld te worden of de aanvraag al dan niet een para-agrarisch karakter heeft.

Noch art. 11, noch enige andere bepaling van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen definieert het begrip "para-agrarische bedrijven". Met het arrest [REDACTED] (R.v.St., [REDACTED], nr. 52.608, 30 maart 1995) heeft de Raad van State de basis gelegd voor een ruime invulling. Van dán af is de rechtspraak uitgegaan van de spraakgebruikelijke betekenis: "bedrijven waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is" (R.v.St., [REDACTED], nr. 52.608, 30 maart 1995; R.v.St., n.v. [REDACTED], nr. 53.978, 22 juni 1995; R.v.St., [REDACTED], nr. 56.419, 23 november 1995; R.v.St., n.v. [REDACTED] Aannemingen Grond-en afbraakwerken, nr. 160.771, 29 juni 2006; R.v.St., [REDACTED], nr. 161.270, 12 juli 2006; R.v.St., [REDACTED], nr. 167.375, 1 februari 2007; R.v.St., [REDACTED] e.a., nr. 175.109, 27 september 2007; R.v.St., [REDACTED], nr. 182.093, 15 april 2008; R.v.St., [REDACTED] e.a., nr. 182.191 van 21 april 2008; zie over deze rechtspraak ook [REDACTED], V., "Agrarische gebieden: stand van zaken van de rechtspraak van de Raad van State", T.R.O.S., 2007, afl. 77, 85-89).

Het is volgens die rechtspraak niet vereist dat de activiteiten een grondgebonden karakter hebben en in nauwe relatie staan met én het landbouwproductieproces én met de voortgebrachte landbouwproducten. Een para-agrarisch bedrijf kan ook een commercieel, ambachtelijk of industrieel karakter hebben.

In de aanvraag wordt een landbouwsmederij aangevraagd en argumenteert beroeper dat het hier gaat om het herstellen en fabriceren van landbouwmachines en -gereedschap, het maken van bakken voor dieren. Dit wordt door beroeper gestaafd aan de hand van verscheidene facturen.

De deputatie is van oordeel dat op voldoende wijze is aangetoond dat het in casu om een bedrijf met para-agrarisch karakter gaat. De aanvraag voldoet bijgevolg aan de gewestplanbestemming.

Voor een goede werking van het bedrijf is een degelijke ontsluiting een vereiste. Het bedrijf is te bereiken via een toegangsweg met breedte van 3,5m langsheen de voorliggende woning. Tevens wordt een tweede ontsluitingsmogelijkheid op plan ingetekend, namelijk over het terrein van een ander bedrijf, gelegen aan de Heistraat. De gemeente meldt dat er effectief een nieuwe toegang is langs de Heistraat waarvoor op 1 september 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

Op het perceel bevinden zich een aantal onvergunde constructies, waarvoor een procedure loopt bij de Raad van State.

In afwachting van het arrest van de Raad van State met betrekking tot overige constructies op het perceel, werd de uitspraak over het beroep tijdelijk verdaagd.

Aangezien echter het dossier binnen 105 dagen na het indienen van het beroep dient te worden behandeld omdat anders het beroep wordt afgewezen en de beslissing in eerste aanleg herleeft, werd het beroep opnieuw voorgebracht, ook al heeft de Raad van State tot op heden geen uitspraak bekend gemaakt.

De deputatie is van oordeel dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt.

Watertoets: Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen en verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de aanvrager.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen maar moet gebeuren wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij menen te lijden, als volgt:

“ ...

Het nadeel dat de bestreden beslissing voor verzoekers met zich meebrengt is ondermeer de oprichting van een enorm gebouw achter hun perceel.

...

Er is sprake van geluidshinder, stapelen van materiaal, parkeren vrachtwagens, aan- en afrijden vrachtwagens, ijzer en ander materiaal dat wordt opgeslagen, verlichting, ...

...

53. Verzoekende partijen lijden eveneens hinder en nadeel doordat het achtergelegen agrarisch gebied waarop de bestreden beslissing betrekking heeft enkel bereikbaar is via een smalle doorgang dewelke vlak naast het perceel van verzoekende partijen loopt.

54. Zware vrachtwagens manoeuvreren tussen de woning van de heer Meesters en de omheining van verzoekende partijen. Dat de uitgevoerde manoeuvres geen sinecure zijn blijkt uit de vaststelling die werd uitgevoerd door de gerechtsdeurwaarder waar deze vaststelde dat de hoek van de woning van de heer [REDACTED] is beschadigd doordat er tegen is gereden. De foto's uit het PV van vaststelling spreken voor zich.

55. Enkele weken geleden – weekend van 17 april 2010 - is de omheining van verzoekende partijen eveneens stuk gereden door een vrachtwagen. De betonnen palen waartussen de houten omheining zich bevindt is gewoon stuk gereden.

...

58. Indien de hal wordt gebouwd zullen nog meer vrachtwagens passeren langs vermelde doorgang en wordt enorme schade veroorzaakt aan verzoekende partijen.

59. Het nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing staat onomstotelijk vast.

Verzoekers lijden schade door verlies van zicht (1), het gebruik van de loods (2) en de doorgang langs de Kruisweg naar de achtergelegen loods (3).

...

61. Op heden ondervinden verzoekers reeds hinder van de niet vergunde loods (loods nr. 1) – die middels vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 26 april 2004 – in principe reeds moest worden verwijderd, doch niet wordt afgebroken door de heer Meesters. Deze hinder zal uiteraard nog bijkomend toenemen doordat een bijkomende loods wordt geplaatst.

... ”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen bevat echter geen afdoende concrete en precieze gegevens, die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De verzoekende partijen blijven in gebreke voldoende concrete en precieze gegevens aan te voeren die de Raad toelaten het door hen beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderzoeken en te beoordelen.

Met betrekking tot de doorgang oordeelt de Raad dat het onduidelijk is in welke mate de beschadiging aan de woning van de aanvrager een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betekent voor de verzoekende partijen, die in gebreke blijven concreet aan te tonen dat er schade is of zou kunnen zijn aan hun woning of omheining.

De door de verzoekende partijen bijgevoegde foto toont niet duidelijk aan dat de omheining van de verzoekende partijen beschadigd is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS